

нѣма отпусната друга сума. Така щото, дружеството е работило само съ онѣзи срѣдства, които е разполагало отъ членскитѣ вноски. А тѣ не били повече отъ 400 лева, събрани отъ 60 члена. Като нѣмало достатѣчни суми да си набавя всички потребни за разкопкитѣ орждия, съ писмо отъ 2 окт. се обръща къмъ окръжниятъ управителъ и моли да се отпуснатъ 10 търнакопа, 3 лопатки, 5 лопати и 5 колца, които щѣли да се повърнатъ въ управлението, слѣдъ като се свършатъ разкопкитѣ.

**Дѣятелность.** Прѣди да простре своята дѣйността по цѣлата наша държава, дружеството най-напрѣдъ рѣшило да използва дѣйността си въ Търново и околността, затова още отъ началото на своето основание се заложило да прави разкопки въ историческитѣ мѣстности — Трапезица и Хисаря. Съ писмо отъ 26 май 1884 г. настоятелството съобщава на Търновския окр. управителъ, че дружеството е рѣшило да разкопае Чанъ-Тепе и го моли да се отпуснатъ арестантитѣ отъ Търновския затворъ, а съ писмо 12 сеп. с. г. се увѣдомява Министерство, че ще се почнатъ разкопки по Трапезица и моли Министра да се разпореде да изпрати вѣщъ човѣкъ да надзирава и ръководи самитѣ разкопки. Министерътъ на Просвѣщенiето съ писмо отъ 10 септ. с. г. съобщава, че се разпоредило до Мин. на вжтрѣшнитѣ работи да се изпрати въ Търново исканото лице. Но такoва лице не се изпратило.

Освѣнъ въ Търново дружеството правило разкопки и въ Бѣляковецъ. Тамъ разкопало една чърква, св. Параскева. За да се рѣши да се разкопае тази черкова, били свикани всички членове на дружеството. Споредъ свѣдѣнията на нѣкои членове на дружеството, въ зиоветѣ на тази черкова имали съзидани пергаментни ръкописни паметници. Затова се искало позволение отъ Митрополията, което позволение било дадено. Прѣдседателътъ ходилъ около десетина пѣти въ Бѣляковецъ да нагледва разкопкитѣ и събарянето на